

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6441/08
14.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragana Skoka, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Željka Škorića, članova veća, sa savetnikom Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, radi poništaja rešenja Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, broj 580-02-00917/2008-11 od 08. 08. 2008. godine, u predmetu priznavanja prava na mesečno novčano primanje kao članu porodice civilne žrtve rata, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se **UVAŽAVA** i **PONIŠTAVA** rešenje Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, broj 580-02-00917/2008-11 od 08. 08. 2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem u stvu 1. dispozitiva poništeno je rešenje Odeljenja za opštu upravu i zajedničke poslove Opštinske uprave Svilajnac, br. 580-104/08-01 od 21.05.2008. godine i rešeno tako što se odbija zahtev tužilje od 13.03.2008. godine za priznavanje prava na mesečno novčano primanje kao članu porodice civilne žrtve rata, kao neosnovan, sa obrazloženjem da u momentu pogibije suprug i kćerka tužilje nisu bili jugoslovenski državljani, odnosno državljani Republike Srbije i da je pogibija nastala na teritoriji druge države, tako da nisu ispunjeni uslovi iz člana 2. i člana 3. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca u vezi sa članom 7. stav 1. Zakona o pravima civilnih invalida rata za priznavanje tužiljinog zahteva.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa tužilja navodi da je ono doneto zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešene primene materijalnog prava. Ističe da je ona državljani Republike Srbije, a što drugostepeni organ nije cenio, kao i da je podnela svu potrebnu dokumentaciju o dokazu činjenice smrti pokojnog supruga Marka Roknića i pok. kćerke Danijele Roknić, a koji su poginuli u ratnim dejstvima Hrvatskih oružanih snaga dana 05.10.2000. godine. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostajući u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije nalazi,

Tužba je osnovana.

Prvostepenim rešenjem od 21.05.2008. godine tužilji AA, članu porodice civilne žrtve rata, priznato je pravo na mesečno novčano primanje u punom iznosu, u visini od 60% od osnova, počev od 01. aprila 2008. godine, pa sve dok postoje uslovi za ostvarivanje prava, a što za april 2008. godine iznosi 15.454,00 dinara, kao i da je korisnica prava dužna da prijavi svaku promenu koja je od uticaja na korišćenje i prestanak prava u roku od 15 dana od dana nastale promene.

U drugostepenom postupku tuženi organ poništio je rešenje od 21.05.2008. godine, tako što je rešio da se odbija zahtev tužilje kao neosnovn sa obrazloženjem da iz dokaza u spisima predmeta se vidi da tužiljini suprug i kćerka u momentu pogibije nisu bili jugoslovenski državljani, odnosno državljani Republike Srbije i da je pogibija nastala na teritoriji druge države, tako da nisu ispunjeni uslovi iz člana 2. i člana 3. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca u vezi sa članom 7. stav 1. Zakona o pravima civilnih invalida rata za priznavanje tužiljinog zahteva.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, osnovano se tužbom ukazuje da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, jer činjenica da li su tužiljin suprug i kćerka u momentu pogibije bili jugoslovenski državljani, odnosno državljani Republike Srbije ili nisu, nije od uticaja na ostvarivanje navedenog prava. Ovo stoga, što prema stavu Vrhovnog suda Srbije, tužilja može ostvariti u Republici Srbiji sva prava predviđena zakonima Republike Srbije pa i Zakonom o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca ako je u vreme podnošenja zahteva za ostvarivanje prava, dakle dana 13.03.2008. godine, bila državljani SRJ, odnosno Republike Srbije, bez obzira gde je pogibija članova porodice nastala. Kako ova činjenica u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nije ni utvrđivana, u ponovnom postupku tuženi organ dužan je da na nesumnjiv i pouzdan način utvrdi sve činjenice relevantne za pravilnu i zakonitu odluku, a u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio, primenom člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima i odlučio kao u dispozitivu presude.

POUKA O PRAVNOM LEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Srbije, veću od pet sudija, u roku od 15 dana od dana prijema presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 14. 05. 2009. godine, U. 6441/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Dragan Skoko, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

RR